

РЕШЕНИЕ

№ 1618

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12650** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Териториална дирекция на НАП, [населено място] срещу Решение от 26.10.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 8257 по описа за 2020 г., СРС, НО, 13 състав. С решението съдът е отменил наказателно постановление № 481229-F490760 от 04.11.2019 г. издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП С., с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

В касационната си жалба е изложено становище за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение. Оспорват се мотивите на СРС изложени по отношение на приложението на чл. 28 от ЗАНН. Моли се да бъде отменено решението на СРС в обжалваната част, и вместо него да се постанови друго с което изцяло се потвърди наказателното постановление. Претендира разноски.

В провелоето се открито съдебно заседание, касаторът редовно увадомен не се представлява.

Ответникът – [фирма], редовно призван, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 31.03.2019 г., била извършена проверка на търговски обект за продажба на понички, находящ се в [населено място], Ю. парк-трета част, като било установено, че в разпечатания дневен X отчет от монтираното в обекта фискално устройство, модел ФУ- Compact M с ИН на ФУ ДУ441444 и ИН на ФП 36599480 била посочена касова наличност 752.30 лева, а фактическата наличност към момента на проверката била 698.60 лева, поради което било установена отрицателна разлика в размер на 53.70 лева, представляващи изваждане на пари от касата, което не било отразено във ФУ. Предвид установеното на 31.03.2019 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F490760 от 05.06.2019 г. за нарушаване разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министъра на финансите, въз основа на който на 01.02.2017 г. било издадено процесното НП.

Тази фактическа обстановка СРС, приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката, и събраните в хода на съдебното следствие гласни такива.

С оспореното решение е отменено наказателно постановление № 481229-F490760 от 04.11.2019 г. издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП С., с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, издадени са от компетентни органи в предвидените в закона срокове. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено и деянието съставлява маловажен случай на административно

нарушение, поради което приложение следва да намери чл. 28 от ЗАНН.

Касационната инстанция споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Възприетите от СРС фактически обстоятелства досежно съществото на допуснатото нарушение кореспондират със събраните по делото доказателства. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че допуснатото от търговеца административно нарушение отговаря на такова по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. Цитираната норма съдържа правило, съгласно което извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата) на ФУ се регистрира в същото чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Извеждането на суми от касата на търговския обект винаги следва да е документално обосновано, а обратното води до невъзможност да се проследи паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. В този смисъл, като не е изпълнил визираното в Наредбата задължение, търговецът е осъществил състава на административното нарушение описано в АУАН и НП.

Настоящата инстанция споделя доводите на СРС, че извършеното нарушение съставлява маловажен случай по чл.28 от ЗАНН. Съгласно чл. 28 от ЗАНН „за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание“. Поради липсата на легална дефиниция на маловажните случаи в ЗАНН по аналогия следва да бъде взета предвид дадената такава в НК, а именно: „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид – чл. 93, т. 9 от НК. В настоящия случай, както правилно е посочил и въззивният съд е налице отрицателна разлика, тъй като установената фактическа наличност в брой е по-малка от отчетената наличност във ФУ, което от своя страна не води до застрашаване на обществените отношения, свързани с публичните задължения.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.10.2021 г. постановено по н.а.х.д. № 8257 по описа за 2020 г., СРС, НО, 13 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

